

de Traktater, vi have, og til, at de Fjendtligheder, som vi her tale om, overhovedet kun kunne forudsættes under en Krig mellem to eller flere Stormagter.

Det er altsaa de Ting, der kræves af os. Men der er selvfølgelig ikke alene Tale om, at vi maa sikre København mod Søsiden, vi maa ogsaa sikre Sjællands øvrige Kyster. Nu siges der, at København skal forsvares til Landsiden, og at det er jeg enig med de Herrer om, som holde paa Københavns Landbefæstning. Ja, det er jeg. København skal forsvares mod Landsiden, det skal Hille-rød ogsaa, ligesom enhver dansk By skal forsvares. Vi skulle forsvare os, det er derfor, vi indrette vor Hær, og vi skulle afvise Forsøg paa Landgang, det er derfor, vi om muligt møde en Fjende ved Landgangsstedet. Men det er ogsaa derfor, det gælder for os om at faa en Hær, som vi kunne bruge. Saadan som Tilstanden er nu, som vore Sager ere ordnede nu, have vi ikke en Hær, der kan optræde med en saadan Styrke, som jeg her har talt om, og den Hær, vi have, er delt saaledes, at den er vanskelig at skaffe til Stede. Grunden dertil er væsentlig den, at da man i 1894 ordnede vore Forsvarsforhold, ordnede man dem paa Grundlag af Fæstningen, og da man den Gang klart saa, at det ikke var muligt at faa baade en Hær af den omtalte Styrke og en Fæstning, lod man det for at bevare Fæstningen gaa ud over Hæren. Det er den nøgne Virkelighed, at Landet ikke kan bære begge Dele. Vi kunne ikke faa baade en Hær og en Fæstning, og da det er Hæren, vi særlig have Brug for til den Opgave, Neutraliteten stiller os, er det ogsaa der, vi maa anvende vore Kræfter.

Men hvad er det, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) — paa Højres Vegneselvfolgelig — kræver? Han kræver i sit Ændringsforslag meget betydelige Bevillinger. Han kræver en aarlig Merudgift af omtrent 4 Mill. Kr. foruden Lønninger. Jeg holder nemlig Lønningerne udenfor, for dem kræve vi jo alle. Enten vi ville have den ene eller den anden Ordning, maa vi dog lønne de Folk, vi ville bruge. Dernæst vil han have ikke alene de fremskudte forberedte Stillinger, men ogsaa beholde de Dele af den nuværende Landbefæstning, som han mener er nyttig; da jeg ikke har hørt ham nævne nogen af de Dele, han finder unyttige, antager jeg, det er det meste af den nuværende Befæstning, han vil beholde. Der-

næst vil han have de fremskudte forberedte Stillinger — som han kaldte en Nødhjælp, og det er vist militært set en meget træffende Betegnelse — trukket noget tilbage henimod den nuværende Befæstning. Det maa være Mening, naar han siger, at det maa ikke endeligt afgøres, hvor de skulle ligge. Naar jeg et Øjeblik ser bort fra hele min Betragtning af, hvad Neutraliteten kræver af os og betragter disse Foranstaltninger alene fra et militært Synspunkt — jeg er ikke Militær, men derfor kan jeg godt sætte mig ind i andres Tankegang —, har det ærede Medlem sikkert Ret. Disse Stillinger ere alt for langt fremskudte, hvis de skulle virke sammen med den nuværende Landbefæstning. De ere foreslaaede uden den, og saa er Sagen en anden. Men det ærede Medlem vil have dem tillige med den nuværende Landbefæstning, og saa maa de sikkert ogsaa trækkes noget nærmere ind mod den. Det kræver det ærede Medlem. Det ærede Medlem blev i Gaar opfordret af Ministeren til at tage sine Forslag tilbage. Det gør det ærede Medlem maaske, det ved jeg ikke. Men for Sagens Skyld tror jeg, det ærede Medlem lige saa godt kunde lade dem staa. For de ville blive stemt ned her, og de ville blive stemt ned, naar de komme frem igen. (*Halsted*: Nej, ikke bestandig!) Jo, bestandig. Det er netop det vanskelige, at det ærede Medlem ikke kan gøre sig dette klart. Thi kunde det ærede Medlem gøre sig klart, at disse Krav ikke kunne føres igennem, var vi nærmere ved at faa en Overenskomst, som virkelig var vort Land gavnlig. Hvor kunne de Herrer tro, at de kunne vinde Tilslutning paa et saadant Forslag rundt omkring paa Valgtribunerne? Og den gamle Historie om at gennemføre det mod Vælgerne ere vi dog vel fri for. Det bliver der sikkert ingen Ting af. Det ærede Medlem kan altsaa godt lade Forslagene staa til Afstemning. Deres Skæbne er lige sikker.

Dernæst anførte det ærede Medlem — og det gjorde det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) ogsaa — nogle Indvendinger imod Mobiliseringen af de 24,000 Mand. Disse ere efterhaanden komne til at spille en langt betydeligere Rolle, end de egentlig fortjene. Thi det er slet ikke afgjort, at man til enhver Tid, saa snart der er en Kurre paa Traaden, som det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) sagde, skal indkalde 24,000 Mand. Det er der slet ikke Tale om. Der er jo ofte en Kurre